

‘Wie Mij eet... Er zit meer in brood en wijn - Sleutels naar al onze rijkdommen in Jezus’

door Ignace Demaerel, uitgever: Boekscout, Soest (NL), 2017, 188 p.
(ISBN: 9789402238082)

Recensies

(1) Recensie indekerk

<http://indekerk.be/2017/09/20/wie-mij-eet/>

door Maarten Hertoghs –

Wie *Mij eet* wil ‘duizend’ creatieve geestelijke betekenissen vanuit de Bijbel naar boven spitten om gewenning aan brood en wijn tegen te gaan. Veel protestantse (en aanverwante) kerken behandelen de maaltijd van de Heer nogal stiefmoederlijk. Ook in onze evangelische kerken moeten we opletten om het ‘avondmaal’ niet te laten verworden tot een plichtpleging. In sommige gemeenten wordt brood en wijn keer na keer met dezelfde woorden ingeleid. In andere gemeenten wordt het jammer genoeg quasi inhoudsloos rondgegeven. Sleur loert om de hoek. We ‘vieren het avondmaal’, zeggen we dan... Ignace Demaerel heeft dus een relevant boekje geschreven!

Het boek is opgebouwd rond een aantal kernwoorden: brood, bloed, kruis, offer, verlossing, verzoening, opstandingsleven en verbond. Bij elk kernwoord krijgt de lezer een aantal stukjes (invalshoeken) voorgeschoteld die (bijna) altijd gekoppeld worden aan hoe je die bepaalde invalshoek in het avondmaal kan gebruiken. Als je zo’n stukje tekst zou gebruiken bij het uitdelen van brood en wijn, gaan mensen (hopelijk) nadenken over één bepaald aspect van brood en wijn. Verfrissend!

Een voorbeeld. Bij het eerste kernwoord ‘brood’ is er een stukje dat draait rond: ‘Werk niet om het voedsel dat vergaat’. Aan het einde van dat stukje staat de raadgeving om bij het nemen van brood en wijn onszelf te herinneren om te zoeken naar voedsel dat blijft en niet alleen onze tijdelijke lichamelijke honger te bevredigen. Dat vind ik mooi. Heb je ooit al op die gedachte gefocust bij het ‘avondmaal’?

Nadat alle kernwoorden aan bod gekomen zijn is er nog een geutje theologie. Demaerel spreekt hier over het symbooldossier ‘brood en wijn’. Hoe verschrikkelijk dat net het symbool dat voor eenheid moet zorgen – iedereen is gelijk onder brood en wijn – zoveel conflicten opgeleverd heeft. Niet enkel conflicten tussen katholieken en protestanten, maar ook onderling. Het is niet Demaerels bedoeling om die conflicten op te lossen. Hij voert wel een sterk pleidooi voor een hartelijk en bewust vieren van brood en wijn en daar kan ik enkel *amen* op zeggen. Afsluitend zijn er nog enkele creatieve tips die de lezer nog verder doen nadenken. Wat dacht je bijvoorbeeld van een avondmaalsdienst?

Ignace Demaerel slaagt erin om dienstleiders, oudsten of wie dan ook handvatten aan te reiken om brood en wijn naar een hoger niveau te tillen. Het

is geen zwaar theologisch boek. *Wie Mij eet* is toegankelijk en uitnodigend geschreven. Van harte aanbevolen voor elke gemeente.